

EL PENISCOLÀ MIGUEL CASTELL, PRESIDENT DE LA FEDERACIÓ PROVINCIAL DE PESCADORS

text i foto NATÀLIA SANZ

Dilluns passat, el Baix Maestrat va clarejar sota una intensa pluja. I Miguel Castell no va trobar una manera millor per a celebrar la seua elecció com president de la Federació Provincial de Pescadors que fer-se a la mar, com tots els dies. Com des de fa més de vint anys, quan els seus pares li van comprar una barca perquè es guanyara la vida. Avui dia ho segueix fent, però ara, a més de per ell, haurà de vetlar per tots els pescadors de la província. La Veu el va envampar amb les mans en les xarxes i per això aquesta entrevista destil·la en alguns punts aromes de salitre. I passió per la seua professió.

Quins creu vostè que són els principals obstacles que té el sector?

Que estiguem units, que de moment no ho estem. Em reuniré amb cadascun dels patrons de les confraries provincials i coneixeré els problemes que tenen en cada port i cadascun dels sectors. I a partir d'ací començar a treballar en ferm. Ahir ja vaig tenir una reunió a Castelló, i aquesta nit altra vegada.

Creu que el sector de la pesca té el suficient suport per part de les administracions públiques?

A mi, com patró de Peníscola, mai me l'han negat, se m'ha respectat molt. Sempre que he agafat el telèfon per a demanar alguna cosa, se m'han obert les portes. Així que no em puc queixar i considere que sí, que se'ns dona suport.

Un dels problemes denunciats pels pescadors és l'entrada massiva de peix de fora de les nostres fronteres. Com pensa afrontar aquest problema?

Sí, és un càncer que ha estat tota la vida aci. No et dic que entre jo i ho talle, perquè serà impossible. Però sí demanaré que posen més controls, com nosaltres els tenim, que són molts. Que uns quants dels nostres es facen allí, perquè peix de fora entra molt. Jo tinc ganes de treballar per aqueix tema.

El sector està travessant una innegable crisi econòmica. Cada vegada hi ha menys barques. Pateix vostè per la pervivència del sector, que no haja relleu generacional per a fer-se càrrec de les barques?

Si que hi ha aqueixa por, clar que sí. En el cas del port de Peníscola fa pocs anys érem 40 barques i ara quedem 24. És un tema molt complicat. Però si es van desballestant barques d'arrossegament, també és cert que entren més de trasmall. L'explicació és que consumeixen menys gasoli, que està pels núvols i la gent compra barques més menudes i així pot aguantar i dur un sou digne a casa. Miracles no es poden fer, amb el gasoli car i el preu del peix molt barat.

La Veda. És vostè partidari de mantenir-la?

Sí, la veda és necessària i fonamental, ha d'esser així.

Finalment, tornem a l'instant d'arrencada d'aquesta entrevista. Es veu vostè amb capacitat d'unir als pescadors més majors amb els joves? Arribarà realment a estar tota la província de Castelló unida?

El treball a mi ni em fa por. Diumenge vaig estar a Castelló treballant per la província. Jo, quan assumisc una responsabilitat, el calendari se'm fa negre. Estic aci per a treballar pel sector, per a fer una gran pinya. Jo vull unir-los a tots i que isca guanyant el sector, no sóc del divideix i venceràs. A més, tinc el suport principal, que és el de la meua família. Així que jo estic a mort per a defensar a la província.

la veu de Benicarló

EN PERILL LA UNITAT D'ALZHEIMER

EN PERILL LA UNITAT D'ALZHEIMER

text REDACCIÓ

L'Associació de Familiars d'Alzheimer Castelló (AFA) tancarà tots els seus centres de la província si el 31 de desembre no ha rebut la subvenció de la conselleria de Benestar Social. És la dramàtica situació en la qual es troben els més de 80 treballadors que desenvolupen la seua labor en els centres oberts des del nord al sud de la província.

Ester Àvila, portaveu dels treballadors del centre de Benicarló, va denunciar que "en el mes de setembre, vam cobrar només la meitat del sou i a l'octubre, no res". La subvenció que ha d'ingressar l'administració autonòmica a AFA ascendeix a 450.000 euros. Aquests diners són "vitals" per el funcionament de l'entitat, el pressupost de la qual ascendeix a poc més de milió i mig d'euros, per a gestionar centres de dia a Castelló, Vinaròs, la Vall i Onda, i unitats de respir a Almenara, L'Alcora, Benicarló i Vila-real. Els responsables

de l'entitat "ens han demanat que aguantem fins a final d'any, però també ens han advertit que si la subvenció no arriba, tancaran i no cobrarem, perquè AFA ha estirat tot el que ha pogut els diners i no hi ha per a més". La situació la posava sobre la taula fa uns dies el President de l'Associació i la gerent en una reunió mantinguda amb el personal d'AFA. Àvila va explicar que "alguns companys poden aguantar, però uns altres no" ja que del seu sou depèn la manutenció de tota la família. En el cas de Benicarló, la situació és paradoxal, ja que el centre de dia es va obrir el passat mes de març. En ell s'atenen una mitjana de 24 usuaris diaris, tenint en nòmina a dos auxiliars i cinc tècnics que es comparteixen amb el centre de Vinaròs. En aquest últim cas, hi ha sis auxiliars en plantilla, ascendint el nombre d'usuaris prop de 40. Àvila va denunciar que "aquest és un projecte en creixement. A la inauguració de Benicarló, estava prevista sumar l'ampliació en una fase del centre de

Vinaròs, mentre que es plantejava obrir un nou a Cincorres per a cobrir la demanda de l'interior de la província". Ara, no obstant això "el futur és fosc" i les perspectives, poc esperançadores. Per als treballadors, si es compleixen les pitjors perspectives, suposarà la pèrdua del seu lloc de treball. Però per als usuaris "serà tornar a l'aïllament, la desconexió de la realitat i la sobrecàrrega per als familiars, física i psíquica", va lamentar. Els treballadors estan mantenint contactes amb sindicats i advocats per intentar solucionar la situació en la qual es troben, ells i els usuaris "i que això se solucionés de la millor manera possible per a tots. Necessitem veure un futur en el nostre dia a dia. D'una altra manera, alguns de nosaltres ens veurem obligats a abandonar aquest treball per no poder suportar-lo econòmicament". Per això han demanat als familiars que "no ens jutgen si marxem. No hi ha un sol empleat d'AFA que marxe simplement per no cobrar" i s'han compromès a

L'Associació de Familiars d'Alzheimer Castelló (AFA) tancarà tots els seus centres de la província si el 31 de desembre no ha rebut la subvenció de la conselleria de Benestar Social.

BUEEEEEENO

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

Això que ens està passant aquesta temporada és per a escriure el llibre dels despropòsits. Es podria compondre una antologia de desgràcies i circumstàncies negatives que ens estan massacrant, i no seria descabellat qualificar-les com a dignes d'un sainet. No se per què, però aquest any tenim de tot. Sense anar més lluny, per primera vegada en tota la història del nostre club, jugarem un partit al NOSTRE camp, però amb la condició d'equip visitant. Però encara més, hi haurà alguns inqualificables personatges del nostre poble que, fins i tot, se n'alegraran de la derrota del CDB. Es pot trobar algun qualificatiu que faça justícia a la condició d'aquests subjectes? Rotundament no. No hi ha en tot el diccionari una paraula que siga capaç d'adjectivar aquesta colla de gent. Però això no és tot, no. Aquesta setmana s'ha viscut una altra història per a no dormir i per a no plorar. Segons que he captat d'ací i d'allà, hi ha un parell de xicots que formen part de la plantilla del nostre club que han tingut un comportament que podríem qualificar com a mancat d'ètica, delicadesa o potser, senzillament, de maduresa. Els van enxampar "in fraganti" i van ser apartats de l'equip. També m'han contat que estava pel mig no sé què d'un altre equip que també entrena a les instal·lacions del Municipal de la Carxofa i que me penso que es diu "el Ràcing" o alguna cosa pareguda. Total i resumint, que una part de l'estaff tècnic d'aquest darrer invent futbolístic estava parlant amb els dos membres de la plantilla del nostre C.D. Benicarló que s'han citat anteriorment. No he pogut esbrinar els temes de conversa ni els hipotètics acords als quals es va arribar –si és que es va arribar a algun- però la conseqüència real i inevitable serà la marxa d'aquests dos jugadors a un altre equip de la comarca. Quin equip és aquest? Jo no ho sé, però m'han donat algunes pistes, com ara que està molt prop de les posicions de descens, que té una plantilla molt curta i que dels de la carretera es poden vore els partits sense pagar. Per més voltes que li he pegat, encara no sé de quin equip estic parlant, però les meues investigacions i el meu instint periodístic estan en marxa i no pararé fins a saber-ho. M'han assegurat que s'està procurant que no formen part de la plantilla d'un altre equip que diuen que hi ha al nostre poble, i que es veu que podria estar fent tot el possible per a desestabilitzar la nostra plantilla i evitar que fem una bona companyia. Jo això no m'ho puc creure perquè no por haver gent tan dolenta i amb tan mala bava. O potser jo soc un ingenu i no veig les

FOTO: V. FERRER

coses com alguns diuen que són. Total, que dos jugadors menys gràcies –o no- a unes circumstàncies una mica estranyes. Però al final de tot, sempre arribem al mateix lloc, perquè aquests xicots es veu que estan prou mancats de recursos econòmics, i que ben justet mengen i dormen. Fins i tot es veu que algú va fer gestions davant alguna ONG local per tal de facilitar-los la manutenció. Clar, quan es veu que els han ofert una quantitat de diners difícilment quantificable, però suficientment temptadora, han optat per anar-se'n tot buscant la supervivència. Tot molt comprensible i sense res que objectar a l'actuació del nostre club. Continuarà.

Ja casi que me n'anava sense parlar de l'empat aconseguit pels nostres equip davant els representants d'un poble tan germà com és l'Alcora, terra de bombos i tabals com la nostra. Efectivament, davant una escassa assistència de públic, tots dos equips es van repartir el punts com a bons germans. Ara hauria de parlar del que vaig vore al camp, però no ho faré. No és que tinga previst iniciar un boicot informatiu al tirà amo d'aquesta publicació, no. Resulta que feia tant de vent i tan mal hora, que vaig decidir quedar-me a casa tot estès al sofà i amb un ensopiment difícilment recuperable. Potser m'hauria de disculpar davant els hipotètics lectors d'aquest pàgina, però no ho faré perquè per un euro amb setanta cèntims no venc les meues disculpes ni tinc per què donar més explicacions. Així que el proper dissabte, a partir de les sis de la tarde, els nostres jugaran a Orpesa. A vore si guanyem.

MÀSTERS DE LUXE

text i foto CNB

L'equip Màster del Club Natació Benicarló va debutar imposant-se en 6 de les curses del I Control Màsters.

Bon debut dels 15 nedadors i nedadores de l'equip Màster del Club Natació Benicarló en la que va ser la seua primera participació en la temporada 2011-2012. Així, dissabte passat, 5 de Novembre de 2011, en la piscina municipal de Vila-real es van trobar els set equips participants: el CN Benicarló, CN Onda, CN La Vall Mòn d'Aigua, CN Vila-real, C Aquatic Castelló, CST CST Costa Azahar i el Cultural Esportiu Castelló.

L'esdeveniment esportiu va unir als nedadors i nedadores en les categories Neo-Màsters (93-94), Pre-Màsters (88-92) i Màsters (87 i majors) que salvat aquest primer compromís en el calendari de la competició de la província, van demostrar el gran potencial que tenen, aconseguint 6 primers llocs, 4 segons, i 1 tercer lloc, tot un equip Màster de Luxe.

Nombroses van ser les alternatives presentades per l'entrenadora Miriam en les diferents proves disputades, si bé en la categoria masculina va tornar a destacar Miguel Piñana que manà en totes les proves nadades mentre que en la categoria femenina van ser Sara Marquès i Monse Astor.

L'equip masculí (9 nedadors) va estar compost per: Miguel Piñana 1r en 1:02.53 i 1r en 100 estils amb 1:04.83. Jose Antonio Adell 2n en 100 braça amb 1:16.75 i 1:09.86 en 100 estils. Javier Traver 5é en 50 papallona amb 30.21 i 3r en 200 lliures amb 2:13.84. David Marques 5é en 50 lliures amb 26.96 i 5é en 200 lliures amb 2:16.45. Marcos Fuente 6é en 50 lliures amb 27.42 i 1:18.70 en 100 braça. Agustin Parra 4t amb 1:18.58 en 100 braça i 50 lliures amb 28.97. Javier Vicente 50 lliures amb 32.63 i 2:46.29 en 200 lliures. Jose Luis Moliner 50 lliures amb 33.40 i 3:01.49 en 200 lliures. Damian Vidal 50 lliures amb 39.46 i 1:43.30 en 100 braça.

L'equip Femení (6 nadadores) va estar compost per: Sara Marques 1a en 400 lliures; 5:15.12 i 1a en 200 estils amb 2:50.91. Monse Astor 1a en 50 lliures amb 32.95 i 1a en 100 esquena amb 1:17.15. Alicia Gilabert 7a amb 42.47 i 100 lliures 1:36.86; Carla Cornelles 2a en 100 esquena amb 1:17.46 i 2a en 100 lliures amb 1:11.24; Maria Coll 3a en 100 esquena amb 1:17.88 i 2a en 200 estils amb 2:58.48. Mari Carmen Sorlí 4a en 100 esquena amb 1:20.53 i 100 lliures 1:13.71

L'edil va reconèixer dificultats en l'arribada de subvencions

ve de la pàgina anterior

seguir en el seu lloc de treball "fins que els nostres recursos ens ho permeten", van concloure. De moment, els membres de l'equip directiu de l'associació, han optat per no renovar contractes i reduir sensiblement l'horari laboral d'alguns empleats. Per a Silvia Ramos, gerent de l'associació "aquesta situació és lamentable, AFA ha anat traient d'altres llocs per a pagar als seus treballadors, però amb els diners que ens deuen és impossible seguir buscant fons per a pagar res, fins que la Conselleria no ens abone els diners que ens deu estem lligats de peus i mans".

QUÈ ÉS AFA CASTELLÓ?

AFA Castelló presta serveis en tota la província de Castelló amb quatre centres de dia en La Vall d'Uixó, Vinaròs, Onda i Castelló, a més de sis unitats de respir a Almenara, Vila-real, Benicarló, Castelló, Nules i l'Alcora. Els centres de dia són instal·lacions grans on els usuaris, de dilluns a divendres, van per a realitzar activitats d'estimulació cognitiva, tallers de memòria i pretenen, a part de retardar l'avanç de la malaltia, descarregar a les famílies a nivell físic i emocional. Per altra banda, les unitats de respir, com la de Benicarló, són instal·lacions amb els mateixos serveis però amb un horari més reduït, com pas previ fins que s'aconsegueixca un centre de dia. A més, serveixen de punt neuràlgic per a coordinar programes de voluntariat, difusió i sensibilització, ajuda a domicili i suport psicològic als familiars. Tant els centres de dia com les unitats de respir atenen a persones malaltes en les fases inicials, quan els usuaris encara són capaços de fer moltes coses. L'Associació de Familiars de Malalts de Alzheimer de Castelló (AFA Castelló) es va crear a l'octubre de 1995 per un grup de famílies interessades a ajudar a altres famílies. AFA Castelló és una associació d'àmbit provincial i té

delegacions a Castelló, Borriana, Onda, Vall d'Uixó, Nules, Morella, Vinaròs, Benicarló, Vila-real i Almenara. Es tracta d'una entitat sense ànim de lucre declarada d'Utilitat Pública pel ministeri de Treball i Assumptes Socials en l'any 2004. L'objectiu principal de l'entitat és millorar la qualitat de vida de les persones amb la malaltia de Alzheimer i altres demències i a les seves famílies. Les Unitats de Respir estan concebudes com un pas intermedi entre l'atenció domiciliària a càrrec de familiars i el Centre de Dia. Es tracta d'un servei que proporciona un descans a nivell físic i mental, especialment al cuidador principal, i al seu torn proporciona recursos que garanteixen una atenció integral al malalt. El respir familiar ha d'incloure la coordinació des del departament tècnic (pedagoga i treballadora social) amb els familiars, així com amb la resta de professionals vinculats a aquest tipus de malaltia i la seva evolució.

EL QUE DIU L'AJUNTAMENT

L'ajuntament de Benicarló està disposat a mantenir oberta la Unitat de Respir que AFA té en el municipi. Això sí, ho farà només per a usuaris del municipi. Sarah Vallés, regidora de Benestar Social, va lamentar la situació en la qual es troben els treballadors i el procediment que han utilitzat per a denunciar el seu cas ja que no s'han posat en contacte amb el consistori. Vallés va recordar que el consistori "té signat un conveni amb ells" pel qual es comprometen a complir amb la prestació d'un servei, "i no tinc cap notícia del president de l'entitat", que no s'ha dirigit al consistori per a comunicar la situació. "Nosaltres tenim les portes obertes per a servir de pont amb la Generalitat Valenciana" i reclamar a través de conductes oficials el pagament de la subvenció que l'entitat té pendent. En qualsevol cas, Vallés va garantir "sobretot a les famílies, que estiguen tranquil·les, que el centre no es tancarà. Si AFA Castelló decideix no dur la unitat, buscarem la fórmula i els

mitjans des de l'ajuntament". L'edil va recordar que el consistori ha invertit una quantitat important en l'adaptació i reformes necessàries del local on està instal·lat el servei "i ara no anem a deixar de prestar-lo".

L'edil va reconèixer dificultats en l'arribada de subvencions, que també estan afectant a l'Organisme Autònom de Centres Socials Especialitzats que gestiona el consistori. Pel que fa a les d'enguany, encara queda pendent d'ingrés "el 40% de les subvencions oficials. Però si la setmana que ve no ens ho han ingressat, jo començaré a moure'm per a reclamar-les". Vallés va reconèixer que donades les dificultats en les quals es troben les arques municipals i les de l'administració autonòmica "hauríem de reinventar-nos de cara al 2012". Així, va explicar que han començat a revisar-se les ordenances de taxes que, per exemple, s'apliquen en el centre geriàtric. "Ha arribat un moment que les subvencions s'han reduït, i nosaltres tenim competències sobre els serveis del nostre municipi, no comercials. En aquests moments tots els residents paguen igual, 700 euros al mes en les places de vàlids", siguen del municipi que siguen. Aqueixa taxa suposa la meitat del preu que costa el servei als interns "i fins ara l'ajuntament la podia suportar". "ho sento molt si els altres ajuntaments han fet els ulls grossos fins a aquest moment, però ha arribat un moment en que cadascun ha de ser conscient dels usuaris que té en el seu municipi i ha d'intentar atendre'ls". La situació actual, per tant, obliga a una revisió que suposarà que la taxa reduïda se seguirà aplicant per als benicarlondos "però si ve gent de fora, que paguen ells o el seu ajuntament". Esment a part és el cas d'Afanias, "un servei que s'ha desbordat" i en el qual "no participen els altres ajuntaments". En aquest sentit, va explicar que la subvenció que el consistori destina a l'entitat "he de garantir que arribe als usuaris de Benicarló. Mentre hi ha hagut per a tots no passava res, però ara sí", va concloure.

SENSE RESPOSTA A LES AL-LEGACIONS

text NATÀLIA SANZ

Benicarló encara no ha rebut contestació a les al·legacions presentades contra el projecte de canalització de la Rambla d'Alcalá. El tram que discorre per aquest terme municipal, conegut en la ciutat com el barranquet, preveu l'eliminació del popular Camí d'Artola, molt utilitzat pels benicarlondos per a desplaçar-se des del centre de la ciutat fins a la zona sud del terme municipal. El camí, tal com està configurat en l'actualitat, creua la llera del barranquet. Però després de revisar el projecte, els tècnics van detectar que la confederació hidrogràfica del Xuquer, encarregada de la seua redacció, l'havia eliminat. Aquest camí i el seu pas per la llera del Barranquet, està contemplat en el Pla General d'ordenació Urbana. Prova de l'interès que es té en el municipi per conservar-lo és que fa poc s'ha ampliat i asfaltat, donat el volum de trànsit rodat que suporta. A més, cal tenir en compte que la zona està àmpliament urbanitzada amb nombrosos xalets, pel que els veïns mancarien d'una connexió.

Pedro López, regidor d'Urbanisme, va assegurar que "encara no han donat contestació a la nostra al·legació", presentada durant el termini de participació pública que es va obrir coincidint amb l'exposició del projecte. L'edil va afirmar que el consistori no perdrà de vista el procés, donada la importància que el camí té per a la ciutat. L'objectiu de la

canalització de la rambla, és solucionar els problemes de inundabilitat que afecten a aquesta zona, com a conseqüència de la competició pel territori entre el corredor natural pel qual discorre la Rambla d'Alcalá i les principals infraestructures de connexió nord sud en el mediterrani (Autopista AP7, CN 340 i FFCC València Barcelona). Aquesta, assegura el projecte, és la causa de la majoria de problemes de drenatge i inundacions detectats. En el projecte es recorda que la zona a estudi està sotmesa a un règim de precipitacions típicament mediterrani el que implica estius secs amb aparició d'episodis de precipitacions d'elevada intensitat, principalment en l'època final de l'estiu i principis de tardor.

DE SUBVENCIONS I LOTERÍES

text NATÀLIA SANZ

La Diputació de Castelló ha signat un conveni per a sufragar les despeses de manteniment de dos dels recintes culturals més importants de la província: el Museu Popular d'Art Contemporani de Vilafamés "Vicente Aguilera Cerni" i Museu de la Ciutat de Benicarló (MUCBE). El segon dels convenis fa referència al finançament del Museu de la Ciutat de Benicarló (MUCBE), al que la Diputació aportarà 30.000 euros. En l'actualitat aquest centre s'ha convertit en un espai amb una programació que va des de conferències, cursos universitaris concerts o premis de pintura, fins a tallers de teatre. El diputat de Cultura, Hèctor Folgado, ha destacat "el compromís anual que aquesta institució manté amb el manteniment de dos dels recintes artístics més importants de la Comunitat Valenciana i de tota Espanya. Un focus permanent d'activitat cultural i turística, sent visitat cada any per milers d'aficionats a l'art. Seguirem invertint a millorar les actuals instal·lacions, el seu manteniment i conservació".

I la loteria...

"Jo compraria paperetes perquè segurament em tocarà la loteria", va assegurar el conseller d'Educació, José Císcar, referent a la construcció del nou col·legi a Benicarló. L'Àngel Esteban, espera el seu torn amb els alumnes rebent classe en barracons. "Hi ha un compromís del President de la Generalitat d'acabar en aquesta legislatura amb les aules prefabricades d'ús docent", va recordar Císcar. El conseller va reconèixer que "encara no està tancat el nom dels centres que es construiran, però el de Benicarló compleix aquests

requisits" marcats per l'administració autonòmica. Císcar feia aquestes declaracions durant la visita que va realitzar al centre de formació professional de Benicarló per a conèixer el model educatiu que s'imparteix en el centre "modèlic i únic del que volem que siga la Formació Professional". Císcar va apuntar que "ací es donen polítiques educatives innovadores en matèria de formació professional, com és l'educació en alternança". El conseller, que va visitar amb interès tots i cadascun dels tallers actius que hi ha en el centre, es va manifestar a favor que siga aquest "el model que creiem que té pel qual té apostar el nou govern perquè és el que ens garanteix un major nombre d'insercions laborals".

LÍDER CONTRA LES CORDES

text i fotos CHB

Com cada setmana, el Club ha viscut un cap de setmana ple d'activitats en les diferents categories.

En el partit jugat dissabte de vesprada pel SÈNIOR FEMENÍ ens visitava el líder, el CBm Bétera, que venia amb la intenció de passejar-se pel camp i passar una vesprada plàcida, pensant més en la diferència de gols que anava a aconseguir per mantenir el liderat. Malauradament per a elles, el Benicarló, com va sent habitual aquestes darreres jornades, va traure la casta i el nervi, posant des d'un principi les coses molt difícils a les valencianes. El partit va estar molt igualat durant la primera part, lluitant per cada pilota i per cada

per a guanyar. Al final, després d'un partit prou igualat, l'equip va perdre per un ajustat 30 – 25. Malauradament, a pesar del bon joc desenvolupat en les darreres jornades, encara no s'ha aconseguit puntuar.

Dissabte de matí, part de la base es va desplaçar a Betxí. L'equip INFANTIL FEMENÍ va aconseguir la seua primera victòria de la temporada en un partit jugat amb molta intensitat. Des del començament, el marcador era favorable al Benicarló i en cap moment va perillar la victòria. Al final, 12 – 21 per a les més joves del Club.

Acte seguit, va ser el torn del CADET FEMENÍ que, encara que va realitzar un bon partit, no va poder frenar les envestides de les locals, les quals ens superaven en alçada. Per increïble que paregui som un dels equips menor alçada de la categoria. Al final, 30 – 8 per a les locals.

El darrer partit del matí va ser el que van jugar en categoria JUVENIL MASCULINA el Betxí – Benicarló, on en uns molt bons primers 10 minuts els caduferos van plantar cara als locals. Després, poc a poc, el Betxí va anar distanciant-se en el marcador. En els darrers minuts, el benicarlondos van entrar en el partit, però ja era massa tard. Al final, 41 – 15.

llançament tant en defensa com en atac. Cada volta la defensa és més agressiva. Tal va ser la intensitat que van posar en el partit que les forasteres celebraven cada gol com si fora el gol que decidia el partit. Tan just van veure el resultat que, fins els darrers 15 minuts, no es creien el que vivien. Fins a eixe moment, les caduferes van estar a un pas d'igualar el partit (minuts 15 i 40). Al final, però, la veterania va decantar el partit cap a les visitants (17 – 33).

Partit rere partit, les nostres representants van demostrant que saben jugar a handbol i van posant en pràctica tot el que entrenen durant la setmana, creient cada volta més en les seues possibilitats. Recordem, i no volem ser pesats, que és l'equip més jove de la categoria.

El SÈNIOR MASCULÍ es va desplaçar a la capital de la Plana, on es va enfrontar al, en altres temps, totpoderós Castelló. Va ser una llàstima perquè era una jornada propicia

Aquest cap de setmana també va haure jornada en diumenge. Aquesta volta en casa, on van jugar els equips infantil i cadet masculí.

Per part del INFANTIL MASCULÍ, es va notar una millora respecte al joc de les jornades passades. Encara que al final el resultat va ser molt abutlat (9 – 37), el joc realitzat pels més menuts va donar esperances per a aconseguir resultats molts positius en les properes jornades. Aquest partit va ser contra l'Almassora Bm, els jugadors del qual són de segon any.

Per part del CADET MASCULÍ, una grata sorpresa: es va aconseguir la segona victòria de la temporada, tercera jornada seguida sense perdre. Després d'un molt bon partit amb un joc molt vistós, l'equip local guanyava a l'Almassora 30 – 19.

TOMÁS RONCERO VISITA LA PENYA MADRIDISTA DE BENICARLÓ

text REDACCIÓ fotos JESÚS MAESTRO

El passat dimecres, el periodista esportiu Tomás Roncero va visitar Benicarló amb motiu d'una conferència. Abans de la fita a l'auditori, Roncero es va apropar als aficionats del Real Madrid a la Penya Madridista de Benicarló, on va ser rebut amb molta admiració.

LLIÇÓ A CAMPS

La que li ha donat Fabra, el seu successor –molt a pesar seu, perquè Camps pensava en la consellera Sánchez-, en rebre –al cap de cinc anys!- als familiars de les víctimes del metro, de València, en l'accident mortal succeït pocs dies abans de la vinguda del Papa. Ja és mostrar-se prepotent, cregut, inhumà i poc cristià, haver tingut el poc decòrum de negar-se a rebre'ls, durant tant de temps. Fabra, en canvi –prou més intel·ligent i persona que Camps- ja anuncià que els rebria i ho ha fet.

Així que quan es diu –interessadament i falsa- que tots els polítics són iguals, s'expressa un pensament equívoc, quan no del tot equivocac. I en tot cas, com deia aquell "uns són més iguals que no altres". Doncs això, Fabra ha posat en evidència a Camps, ha demostrat que no és igual que ell i li ha donat una bona lliçó.

Marc Antoni Adell

ACUSEN DE NEGLIGENT A L'AJUNTAMENT DE BENICARLÓ

text NATÀLIA SANZ

L'AMPA del conservatori Mestre Feliu de Benicarló ha acusat el consistori d'actuar "amb negligència i incapacitat" a l'hora de reclamar el finançament del centre. Així ho han fet saber en un comunicat en el qual recorden que és el consistori qui suporta el pes econòmic majoritari del centre, actuant "amb molta generositat en el passat, que ha derivat en una greu negligència i incapacitat d'exigir amb fermesa a les administracions en competències educatives d'àmbit supramunicipal que van assumir la seua gestió, posant ara en perill el futur del centre". Els pares afectats lamenten els anuncis del consistori, que amenaça amb "augment de taxes,

reducció de professorat i hores de dedicació, eliminació del grau elemental, la precarització de sempre corregida i augmentada, i l'eliminació d'especialitats". Així les coses, l'AMPA sospita que el pas del temps "ha demostrat que l'ajuntament ha renunciat a que el conservatori vaja a millor i vol fer-lo entrar en una dinàmica de decadència inacceptable".

Per això han iniciat una campanya de recollida de signatures per a cercar l'adhesió "de tot el món que veja com una prioritat el manteniment d'un recurs formatiu i cultural per als joves de la nostra comarca com és el conservatori "Mestre Feliu" de Benicarló". Des de l'AMPA es recorda que els estudis professionals que s'imparteixen en el conservatori oscil·len entre els 400 € dels primers cursos fins als 900 € dels últims cursos. "Per als pares tant de sacrifici val la pena: pagar la matrícula, comprar els instruments, peces de recanvi dels instruments, llibres, desplaçaments i moltes hores per als que vénen de fora de Benicarló", asseguren els pares dels alumnes. En quinze anys de funcionament, el conservatori de Benicarló ha fet possible que centenars de joves del Baix Maestrat iniciaren la seua carrera musical. El conservatori "Mestre Feliu" és un projecte consolidat, que en l'actualitat forma a 220 alumnes però "l'lastima que tot aquest projecte i el seu funcionament òptim es veu interferit negativament per causes externes i no específicament educatives, concretament a causa de el seu finançament", van concloure.

EL CASTOR, A PUNT DE FINALITZAR

text NATÀLIA SANZ

Etapa clau per al Projecte Castor. Quan ja s'ha desenvolupat en un 90%, està dins dels terminis previstos. Al llarg d'aquest mes de novembre arribaran ja tots els elements que integraran la plataforma definitiva, que estan sent transportats en grans barcasses a causa de les enormes dimensions de la instal·lació. Segons ha explicat Carlos Barat, director general del projecte, "hi ha dues barcasses amb les seues remolcadors que vénen de Cadis, porten el jacket, les potes de la plataforma, amb les seues pilotes del pont de conducció entre les dues plataformes", 6 potes que es fixaran al sòl, a uns 90 metres de profunditat. Quant al vaixell instal·lador, va explicar que té una capacitat d'hissat entre les dues grues que s'eleva a 14.000 tones. Els Top sides, que són els equips de coberta que provenen d'Estats Units, tenen un pes de 9.000 tones; els jacket fabricats a Cadis, 4.000 T.; els 12 Pilots o claus de fixació, 300 T.; i el pont de connexió de 40 metres, de 250 T. En total, amb tots els components, la plataforma una vegada estiga muntada pesarà 18.000 T.

La primera operació que es realitzarà serà la instal·lació de les potes de la plataforma, que es fixaran amb uns pilotes al fons marí, i posteriorment, el vaixell grua hissara els equips de coberta. A continuació s'instal·larà el pont de connexió amb l'altra plataforma, i a principis de desembre començaran els

treballs de connexió de totes les canonades i la preparació per a l'engegada definitiva al maig. Al mateix temps, l'equip de perforació seguirà treballant, "aproximadament vam calcular que les operacions de perforació acabaran a mitjan gener, i durant tot aquest temps van a coexistir tots aquests elements en la mar". Les proves d'emissió de gas donaran començament a principis de març, amb un període de previsió de proves que s'allargarà fins al mes de maig, en el qual començarà l'emissió que injectarà gas al subsòl de la ciutat.

PORT MÉS OPERATIU PER ALS PESCADORS

text NATÀLIA SANZ

El port pesquer de Benicarló serà reordenat seguint els criteris definits per la confraria de pescadors. Així ho va anunciar Carlos Eleno, director general de Ports, qui es va reunir amb el nou president, José Manuel Tomás, per a conèixer les inquietuds del posat. Una de les demandes que més pressa corre és la de la redistribució dels punts d'amarrament dels vaixells d'arrossegament, "perquè cada embarcació tinga el seu lloc concret, marcant-lo en el moll i que conforme vagen arribant, s'abarloen en ordre". S'aconseguirà d'aquesta manera que càpiguen més embarcacions i el treball siga còmode per als pescadors. Una vegada reorganitzat aquest espai "i si veem que funciona, procedirem a organitzar la zona de trasllats i arts menors". Un altre dels problemes que se li va traslladar a Eleno és el del consum de llum i aigua, que és elevat i "anem a veure si és normal i es poden enganxar directament a la companyia subministradora d'electricitat, deixant el comptador de Ports" per a abaratir costos.

També és tema de preocupació en la confraria la seguretat en el recinte portuari. Eleno va rebutjar la proposta dels

pescadors, que pretenien barrar les instal·lacions "perquè s'ha demostrat que les salten. Preferisc que estudiem les solucions aplicades en altres ports que tenen gran seguretat" per a assolir una solució apropiada al port de Benicarló. La de la setmana pasada va ser la primera reunió d'una sèrie que el director general té previst realitzar amb la confraria fins aconseguir la solució als seus problemes.

OPERACIÓ ANTIDROGA A BENICARLÓ

text NATÀLIA SANZ

La Guàrdia Civil de Benicarló ha desmantellat una de les zones més importants de distribució i venda de substàncies estupefaents de la localitat després d'una entrada i registre efectuats en diversos domicilis pertanyents a diversos membres d'una mateixa família. La Guàrdia Civil, en el marc de les operacions portades a terme contra la prevenció, represió i desmantellament de punts de venda i tràfic de drogues, va procedir al registre simultani de diversos domicilis de la localitat de Benicarló, on s'han confiscat diferents sumes de diners i múltiples dosis de cocaïna i marihuana preparades per a la seua venda al consumidor final. Així mateix es van trobar grans quantitats i diferents varietats de medicaments presumiblement destinats al tall i adulteració de la puresa de la droga. La Guàrdia Civil no descarta noves detencions arran de la informació obtinguda en el registre. Els detinguts són

J.J.D., de 76 anys d'edat, D.J.S., de 79 anys d'edat, I.H.I., de 52 anys d'edat, H.G.G., de 49 anys d'edat, L.A.F., de 31 anys d'edat i M.N.G.G., de 39 anys d'edat, tots ells veïns de Benicarló, els quals han estat posats a disposició judicial per un presumpte delictes contra la salut pública juntament amb els efectes intervinguts.

Perplexitats electorals

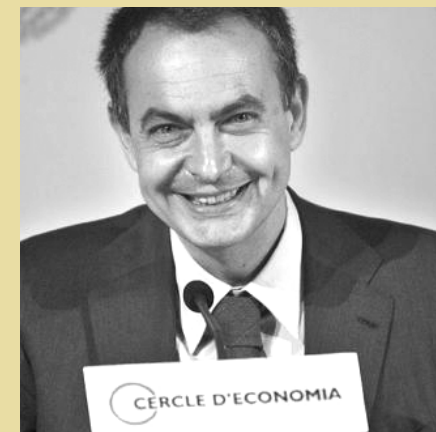
text JOAN HERAS

I de nou, com la pedra de Sísif que rellisca pendent avall i cal remuntar perquè torni a relliscar, arriben unes eleccions. Tocaven el mes de març però l'enginy peculiar del fins ara president del govern de Madrid va triar la significativa data del 20-n per cridar a les urnes a la ciutadania d'aquest estat -d'aquest estat que un dels pares de la Constitució i abrandat nacionalista espanyol voldria unit amb Portugal i sense Catalunya. I amb la cantarella electoral -d'anuncis, debats i creuament de desqualificacions- es fan ineludibles les perplexitats, els dubtes, les preguntes.

La primera perplexitat la suscita la data escollida per Zapatero. Sembla clar que si el president Zapatero va triar el 20-N i no el 13 o el 27 del mateix mes va ser perquè volia que la data jugués a favor seu. Però, ben mirat, a favor de què? La tesi més plausible és que el senyor Zapatero vol intentar relacionar el seu adversari formal, electoral -que no pas d'idees, que de fet en comparteixen moltes més que les que els diferencien- amb l'antic règim. Sembla, però, una mica massa infantil. Potser vol que el candidat del partit adversari -i probable guanyador de les eleccions- pugui celebrar el triomf com si fos un nou Caudillo. O potser és perquè el senyor president actual és conscient que el dia 20-N acabarà els seus dies polítics de manera irreversible i amb ell s'acabarà un regnat. No ho sé. Tot és massa pueril.

La segona gran perplexitat -i aquesta ja és més de fons- es presenta quan anem constatant que el to, el ritme, els arguments i les tàctiques que es mostren i es fan servir per part de les organitzacions polítiques i els seus candidats són les mateixes de sempre -amb papers canviats, això sí- i queen cap moment sembla que hagin pres alguna nota de tot el que s'ha expressat des de la primavera ençà als carrers i a les places de moltes ciutats. Seguint sense massa convicció la torrentada d'informacions i d'anuncis electorals, no puc deixar de constatar amb sorpresa que tot el profund descontent que una part important de la població ha expressat al voltant del moviment del 15-M i de tot el desig de sacsejar el sistema democràtic -per espolsar-ne molta brossa i aprofundir cap a formes de democràcia real- no tenen cap ressò en els discursos ni en les propostes que sentim. Tot sembla com sempre: hi ha qui fonamenta la seva campanya tot fent-nos conscients de la por del que faran els terribles adversaris si guanyen, hi ha qui

Fronteres

amb un to amable -to seré de qui es veu còmodament instal·lat, ben aviat, a la menjadora- demana un canvi per resoldre tots els problemes que tenim els ciutadans, hi ha qui parla de tenir cura de la cartera com a argument polític, hi ha qui defensa des de no se sap ben bé on l'essència de l'esquerra i l'ecologisme o la identitat nacional, hi ha qui ho aprofita per parlar dels drets dels animals, hi ha qui canta les excel·lències d'una Espanya ben unida que avui perilla, hi ha qui diu que primer hem de mirar pels de casa i intentar fotre fora del país a tots els immigrants. En fi, hi ha les cantarelles habituals però ningú es fa ressò seriosament dels terribles dubtes que molts ciutadans tenim, del profund desolament que ens provoca tanta desídia i tant mirar cap al partit i tant poc cap als interessos comuns. I la pregunta és clara: ¿què he de fer? ¿Realment he d'anar a votar? I si és que sí, ¿a qui? Preguntes que, com un imperatiu kantí, es fan grans a mida que s'acosta la data.

Potser avui com mai som conscients del profund dualisme democràtic, dels dos sentits que donen cos a aquest meravellós i essencial concepte. Hi ha la concepció clàssica que redueix la política al joc electoral i als interessos d'uns partits i, per altra banda, hi ha la concepció de creure en la necessitat de poder tenir tots plegats i cadascú de nosaltres més pes en les decisions sobre tot allò que ens afecta molt directament. Ara, en plena campanya i durant la nit electoral, triomfa el primer sentit. Però l'esquerra entre els dos sentits de democràcia es fa cada vegada més gran i ja no sabem fins on arribarà.

Senyora Garcia:

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

text EL LECTOR

Avui més que una carta el que li hauré de fer és una postal. Estic de vacances i no he llegit La Veu de Benicarló; a la pensió on m'estic no hi ha Internet i em fa mandra entrar a un locutori per connectar-me que diuen els joves. Mire, me n'he vingut a València a passar uns dies. Després de tant fervor marià tenia ganes de vore com era la imatge "sedentària" de la Mare de Déu dels Desemparats, la que no surt de casa si no és el segon (em penso que el segon) diumenge de maig i si no hi ha alguna catàstrofe al cap i casal. És el primer que he fet, anar-me'n a la basílica i mirar-m'ho tot. És cert que no hi he observat cap diferència i ben bé la que ens van portar al poble li és germana bessona; però no és el mateix, no és el mateix. També tenia ganes de visitar el braç incorrupte de sant Vicent Màrtir que es venera a la catedral (quatre euros l'entrada!) i de contemplar amb tot el seu esplendor les faraòniques obres que entre tots els ciutadans hem pagat: circuits urbans, oceanogràfics, bioparcs, etc. M'he plantejat fet una peregrinació per tots aquells llocs emblemàtics en què els valencianets hem invertit els nostres capitals per estar sempre en el centre del mapa del mundo; aniria a terra mítica, visitaria la ciutat de la lus, pujaria a un avió a l'aeroport del senyor Fabra i fins i tot m'animaria amb la ciutat de la llengua. Ja veu si me'n xalaria, a què sí? També vaig pendent per ací, per aquests carrers tots plens de gent, de si em trobo de cara el president Camps, que m'han contat que es passeja pel carrer de Colom amunt i avall, vestit amb un xandall del dimecres, i explicant a tots els que el vulguen escoltar que la roba seua se la paga ell i que no comprén per què no l'han

critat per fer campanya electoral, que el seu Mariano li ho havia promès. En fi.

L'única opció que em queda és imaginar-me com deguera anar la darrera Veu. No cal ser molt espavilat per deduir que el tema de la setmana ha estat la posada en funcionament del nou centre de la salut. M'ho imagino. Atés que estem en campanya electoral i no es poden fer inauguracions oficials, l'ajuntament haurà desplegat tota la seua imaginació –que a tots ens consta que no és poca- perquè els malalts usuaris potencials votants no passen per alt aquest fet. Segur que cada dia hi ha un regidor de l'equip de govern fent-hi cua bé siga per un mal d'esquena, unes cagueroles degueren posar a parir més de mig poble. Alguna poca lliga dels del futbol, informació de l'handbol i/o el club de natació, també del futbol sala, alguna carta d'algun ciutadà descontent en general i possiblement col·laboracions il·lustres de Marc Antoni Adell, San Abdón o Carles Lluch, per exemple.

Tanco ací la postal perquè encara em queda molta feina a fer. Avui aniré a passejar-me pel carrer Colon...

cosa per l'estil. M'imagino, segur, que vostés, punxes com són, hi hauran furgat tant com hauran pogut i hauran intentat boicotejar aquest gran avanç que suposa per Benicarló tindre un CSI nou. Segur que en l'editorial hauran dit que nosaltres ens pensàvem que tindriem dos centres de salut, no que en canviariem un per un altre, que ens pensàvem que vindrien més metges i que no fariem tantes cues. Ai, ai, com els va la marxa. Suposo.

També estic convençut que degueren parlar d'alguna qüestió més o menys fallera, es degueren queixar de qualsevol cosa –ja li dic, és el que els va- i els tafanes degueren posar a parir més de mig poble. Alguna poca lliga dels del futbol, informació de l'handbol i/o el club de natació, també del futbol sala, alguna carta d'algun ciutadà descontent en general i possiblement col·laboracions il·lustres de Marc Antoni Adell, San Abdón o Carles Lluch, per exemple.

Tanco ací la postal perquè encara em queda molta feina a fer. Avui aniré a passejar-me pel carrer Colon...

OCCTON CLUB A L'AUDITORI MUNICIPAL

text NATÀLIA SANZ

El pròxim 13 de novembre a les 19h, l'octet vocal OCTÀMBULI engregarà el seu quart espectacle, Octton Club, a l'Auditori Municipal de Benicarló. OCTÀMBULI és un projecte vocal innovador i inèdit en el panorama artístic valencià que s'inicia amb la intenció d'acostar al públic l'univers de la música a capel·la. Per a això recorre a sorprenents versions de les peces musicals més diverses, i tot açò amb un únic recurs: la veu. A més, els elements teatrals i l'humor són un dels ingredients bàsics en la recepta musical de OCTÀMBULI, un espectacle integral que desperta la sorpresa i la implicació del públic. OCTÀMBULI són: María Tamarit, Araceli Batalla, Sara Lliso, Cristelle Pleyers, Sergi Boch, Jaume del Corral, Pedro Cruz, Juan Casas (tècnic de so) i Núria Martín (directora d'escena) El seu nou espectacle ens permetrà redescobrir el mític local Octton Club, un espai llegendari que obrirà les seues portes a l'Auditori de Benicarló el 13 de novembre per a ser

aparador dels estils musicals més representatius de tot el continent americà. Country, jazz, tangos, bossa-nova i les últimes novetats del pop tenen cabuda en aquest escenari, una recepta que combina la música amb una singular ambientació i posada en escena.

L'Ajuntament de Benicarló homenatjarà l'escriptor Enric Valor

text REDACCIÓ

L'Edifici Gòtic del c. Major acollirà, del 7 al 12 de novembre, la Setmana d'Homenatge a Enric Valor, organitzada per l'Oficina Municipal de Normalització Lingüística.

Aquesta setmana cultural, que compta amb el patrocini de l'Acadèmia Valenciana de Llengua (AVL), s'inaugurarà oficialment amb la conferència del lingüista i membre de

l'AVL, Josep Palomero, la qual tindrà lloc el dilluns 7 de novembre a les 19.00 h. A l'Edifici Gòtic es podrà visitar també, durant tota la setmana, l'exposició «Enric Valor. El valor de les paraules». A més, el divendres 11 a les 18.00 h, els més menuts podran gaudir de les millor rondalles de Valor, de la mà de Llorenç, el Contacontes.

Amb la Setmana d'Homenatge a Enric Valor, l'Ajuntament de Benicarló vol demostrar el seu reconeixement a este gran narrador i intel·lectual valencià del s. XX, coincidint amb el amb el desè aniversari de la seua mort i el centenari del seu naixement.

L'ESTEL DE VUIT PUNTES INICIÀ EL SEU CAMÍ CAP A BENICARLÓ

text i foto NATÀLIA SANZ

L'associació cultural de L'Estel del Collet ja ha iniciat el camí que desembocarà en les representacions de l'obra teatral de Jaume Rolíndez. I ho ha fet posant en marxa tots els engranatges que permeten que el Nadal arribe a Benicarló, aquesta vegada per a complir la XIV edició, el cap de setmana del 17 i 18 de desembre. D'una banda Laura Piñana, directora de la representació, ha reunit els actors i ha completat el càsting, realitzant les modificacions necessàries per les baixes o el canvi de papers en els actors més joves. I és que part de la pedrera, dóna un pas endavant enguany i assumeix personatges de major rellevància. Alguns d'ells van iniciar el seu recorregut en L'Estel representant el paper de Nen Jesús i enguany, s'integren en el grup dels Amics d'Anna, el penúltim graó d'edat dins de la representació.

Els assajos s'han iniciat a l'Auditori Municipal, on tots els dimarts i dimecres a la nit es succeeixen les escenes que permetran que els actors assumisquen la personalitat de minguets, narradors, sants o Reis Mags, per posar només alguns exemples. Per la seua banda la junta directiva es reuneix totes les setmanes per a completar els detalls que permetran que l'estrella de vuit puntes brille sobre Benicarló amb tota la seua intensitat. I és que a un escàs mes vista de la posada en escena del text de Rolíndez, és molt el treball

que cal realitzar perquè tot estiga a punt. Amb la distribució del butlletí anunciador s'acompleix un dels tràmits previs a la posada en escena de la representació teatral. I divendres que ve, amb la presentació del cartell anunciador, es donarà el tret d'eixida oficial per a l'edició de L'Estel del Collet de 2011.

L'associació cultural de L'Estel del Collet ja ha iniciat el camí que desembocarà en les representacions de l'obra teatral de Jaume Rolíndez.

ve de la pàgina anterior

s'ha imprès la foto i, després d'enganxar-li un imant al darrere, s'ha posat la senyoreta a la porta de la nevera entre el menú del menjador de la xiqueta i la llista de la compra de divendres. Un ja li declara amor incondicional més enllà de les sigles, i un altre es queixa de la poca presència que la senyoreta va tindre en el recent debat entre els candidats a presidir Espanya. Certament no era un tema com per deixar-lo passar però ja se sap que cadascú veu el debat que hi vol vore.

Tots sants... i morts

Un tafaner misanrop no va tindre més ocurrència que anar a passar la nit de difunts i el dia de tots sants a un poblet d'allà en amunt. Pensava que, enmig de les muntanyes esquerpes dels Ports, un cap de setmana com aquell no se li podria aparèixer més esperit que el d'un Jaume Rolíndez en èxtasi cantant insectes i males herbes... Però va i jas, coca! Acabem de sopar i truquen a la porta, cap a les 10. Obrim i ens veiem una xicuela més alteta i un noieta petit amb la cara grisa de cendra, els llavis més foscos i vestits amb capes i barret negres. També duïen una cistelleta que no vam tindre temps de mirar què contenia, potser venien amb el detall recordatori d'algun bateig recent o ens duïen un braç de gitano del casament d'un amic... La qüestió és que es van quedar plantats sense dir res i el tafaner va haver de demanar els xiquets de la casa com a intèrprets del que semblava un ritual ben conegut per ells, una cosa que sonava tric i tric o tric o troc. Quan va anar a dormir va observar que els caramells de la tos li havien desaparegut de la tauleta de nit. Coses de bruixes.

La qüestió és que en tornar a Benicarló l'home no eixia de l'estupefacció quan va observar pel carrer multitud d'ous rebentats a les voreres. Hi havia hagut vaga dels equips de neteja durant el cap de setmana? Havien fet pont? ¿Les mestresses benicarlandes havien perdut el senderi o la campanya electoral començava amb una ouà (seria així, no?) popular en què els votants podien acaçar els candidats llençant-los ous crus? Qui ho sap? Aquestes coses noves no fan més que tristor... I que vells que ens fem.

El misteri del medalló

Hi ha qui sempre ha sabut vendre. Mireu La Salle. No solament aconsegueix grups de batxillerat quan els instituts públics de la ciutat tenen places sobreres i es construeix un gimnàs i instal·lacions adequades en tres o quatre mesos mentre altres centres fa anys que esperen una remodelació, sinó que quan els antics alumnes es decideixen a fer un cor de cants gregorià són capaços de deixar sense personal el cor parroquial de sant Bartomeu. Això es diu despullar un sant per vestir-ne

un altre. És clar que no és el mateix: igual que els Sanchos, estos del gregorià fan el gori-gori amb un medalló de repica'm un colze i això sí que dóna categoria. Sí, senyor.

Brossailletes

No fa molt vam parlar d'una altra illeta, d'eixes de contenidors soterrats, que s'havia espatllat. I abans una altra, i una altra (sembla una plaga), i el temps que tarden en apayar-ho. Doncs ara, altra volta, una de les espatllades, la del mercat, ha tornat pel mateix camí i ha deixat de fer les seues funcions... d'amagar la brossa. No sabem si el nostre ajuntament compra les sudites illetes de "saldo" o no paga el manteniment però estes duren funcionant menys que el conillet de Duracell. I allí que han ficat damunt una filera de contenidors que s'omplen de merda fins a la bandera. I si mirem una mica més amunt ens tornem a trobar una altra filera de contenidors, esta vegada baix dels arcs, no siga que es banyen, per a fer-ho més bucòlic. A vore, és que dimecres, allò pareixia més un femer que el mercat del dimecres. Valga la redundància.

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

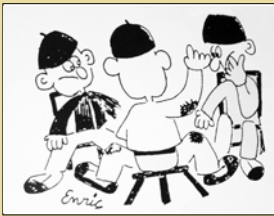
Capicues

Uns quants tafaners, vagarosos de mena com els altres, no han tingut altra ocurrència que pegar-li voltes a la curiositat que aquest 11 de l'11 del 2011, o 11-11-11, té alguna pareixença amb el número que aquesta setmana farà La veu, el 808. I és que, a banda d'altres consideracions, és un capicua d'incalculable valor cabalístic. Diu que els capicues porten sort. També diuen que porten malastrugança... Total, que el tafaner supersticiós ja ha corregit a l'Entradeta a encarregar el número de marres aprofitant la felicitat concurrència del doble capicua, el de *La Veu* i el de l'ONCE. Ara, si el pretenia passar per alguna gepa, ja ha fet tard. Tres setmanes tard.

Em-bus-sats

Sembla que la Conselleria del ram havia tingut la gran idea de posar una estació d'autobusos a la que ara serà, bé, ja és la placeta de les monges, per on aviat entraran al cole i que encara s'estan apanyant. Els nostre Il·lm. ja ha dit que no pot ser, que on s'ha vist que els autobusos ocupen un espai escolar amb el perill que això comporta? I certament tenen tota la raó del món. Com ha de ser possible que ara els furten a les mongetes el nou accés al col·legi tan bonic que els ho deixaran damunt la plaça pública, per descomptat... I, a més, a qui se li ocorre una idea tan perillosa, al costat d'un centre escolar? Per no dir res de la problemàtica sobre les requalificacions que també això descabellaria. I els embussos que hi hauria! O els ha enganyat el gps o no han eixit del despatx de València.

text LA COLLA DE TAFANERS

CSIs

Tomem a la càrrega amb el nostre CSI particular, primera temporada. Tot siga perquè d'una vegada algú n'encerte la data d'obertura, que no d'inauguració, estem en campanya electoral i no pot ser, i d'una vegada no se'n foten els veïns que si el que ací ens pensem que tenim és el de Las Vegas o el de Miami o Nova York. De fet ja es nota a l'ambient que d'ací quatre dies passarem a fer cua al nou ambulatori. A vore, no ens pensem que amb un edifici nou solucionarem la problemàtica assistencial si abans no l'omplim dels metges i de tot el material necessari. I això, molt ens temem que, només cal despenjar el telèfon i demanar cita, va per a llarg. I si guanya Rajoy... més. I si no l'inauguren, com ha passat amb altres hospitals acabats, la cosa va per a llarg. I és que ací som així de feliços. De moment, sembla que ja hi han portat un grapat de caixes, ja és alguna cosa. A vore si Marce demana hora per anar a fer-se la foto de la primera visita i pot fer passar visita... per inauguració.

Enganxina pirata

Ja sabem que la passada setmana els van donar la panissola. Ens referim als qui van posar una blavera al rètol

del carrer sant Joaquim on hi ha una xicoteta explicació de la Casa del Marqués. Nosaltres no

regalarem cap panissola perquè no ho tenim entre les competències que ens ha atribuït el senyor amo, tot i que ganes no ens faltarien i de regalar-los alguna cosa més dura també-, però sí que us presentem la foto on s'aprecia el detall que ens diferencia dels catalans i ens fa més espanyols. I és la incultura, la ignorància, que és la mare de l'atreuiment. De tota manera, ja s'han fet porres per veure quant dura. I és que... amb l'ungla es pot llevar.

Amor, lo que se dice amor...

No podeu imaginar com va la xarxa amb els comentaris generats per la publicació de determinades fotografies d'una honorable senyoreta vinculada professionalment a un dels partits majoritaris. *Luxuriós, lasciu, en zel, eixit o calent com una rata cellarda* són, per aquest ordre de major a menor formalitat, alguns qualificatius amb què caldria etiquetar els post-it o directament els autors de les inscripcions que van multiplicant-se a can twitter. Ni tan sols la intervenció més assenyada de la nostra Natalia i de les altres dones que li fan costat arriben a apaivagar la fogsitat que els senyors, alguns d'ells senyors alcaldes, aboquen sobre la impàvida pantalla. Hi ha qui vol canviar el *Cuore* pel *Plaça de les Aules* i hi ha qui

PEL-LÍCULES DISCUTIDES

text JOSEP MANUEL SAN ABDÓN

3 – IX – 2011

La darrera pel·lícula de Pedro Almodóvar, "La piel que habito", havia alçat moltes expectatives, el seu retrobament amb Antonio Banderas, la incursió en el gènere del terror, una pel·lícula molt dura, un film diferent del director manxec... Tanmateix ens trobem amb una història inversemblant, que no fa por, sinó que fa riure.

Això sí, Almodóvar ha après a fer cine, i la pel·lícula té unes imatges molt potents, una excel·lent interpretació d'Elena Anaya i alguns cops almodovarians d'aquests tant passats i que formen part de la peculiar personalitat d'aquest director. Per a passar l'estona de manera distreta no està malament.

11 – IX – 2011

Reportatge en el Telediario de la 1 sobre l'actuació ahir del famós bou Ratón al seu poble, Sueca. Sembla ser que la fama a aquest animal li ve d'haver matat a tres persones en la plaça i això havia alçat moltes expectatives.

L'alcalde de la ciutat, un tal Salvador Campillo, diu la veu que narra la notícia, ha declarat que el bou Ratón ha posat Sueca en el mapa. Un poble que ha tingut o té entre els seus il·lustres ciutadans els escriptors, Joan Fuster, Josep Palacios, Josep Franco o Manuel Baixauli...tinga de ser posat en el mapa per un bou...O ¿és que tal vegada el senyor Campillo és hereu de l'humor de un altre il·lustre veí de Sueca anomenat Josep Mª Bernat i Baldoví? Això déu de ser.

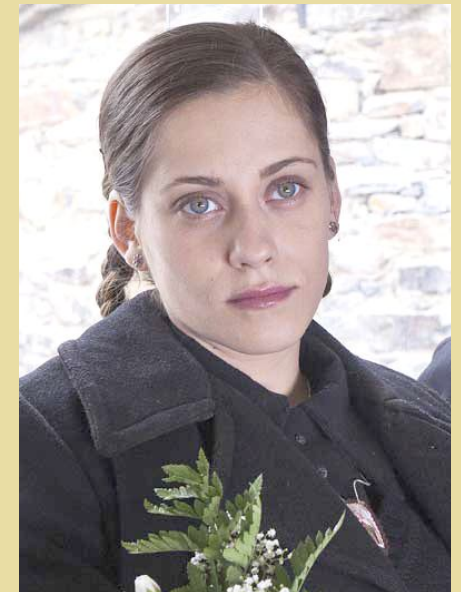
30 – X – 2011

El cine espanyol està acostant-se darrerament amb notable encert al fosc període de la postguerra, "13 rosas", de la magnífica "Pa negra" i ara "La voz dormida" de Benito Zambrano, basada en la novel·la del mateix títol de Dulce Chacón. La pel·lícula ens mostra la vida en les presons franquistes en els primers anys 40, centrada en la presó de dones de Madrid, on a una militant comunista embarassada se li ajorna l'aplicació de la pena de mort fins que no nasca la seua filla.

La seua germana es desplaça des de Còrdova a Madrid per a poder visitar-la en la presó, ella completament despoliitzada ho fa perquè se l'estima molt, però coneixerà un maqui amic del seu cunyat del qual s'enamorarà i anirà prenent consciència de la situació.

A "La voz dormida" se l'ha acusat de maniqueisme, ja que el bàndol dels vencedors està format per militars, monges i capellans, tots molt

Els Dies Gloriosos

lletjos i mal encarats i sense ni una gota d'humanitat, ni de pietat, ni de cap valor cristià que ells deien representar, mentre que el dels vençuts (sobretot els protagonistes) són joves, idealistes i amb una gran capacitat per estimar. Però en qualsevol cas es retrata un moment de l'anomenada memòria històrica, en què els vencedors, no sé si tant encartonats com de vegades apareixen en la pel·lícula, no van intentar la reconciliació sinó eliminar l'enemic, i les famoses "sacas" a la matinada que se'ns mostren, estan de sobra documentades per aquells que per atzar van sobreviure.

A banda d'això la pel·lícula també és una història d'amor, el que sent Pepita (Maria León) per la seua germana Hortensia (Inma Cuesta), o l'enamorament de Pepita i Paulino (Marc Clotet), que resistirà els 19 anys de presó d'aquest.

Un element destacable de la pel·lícula es la fotografia amb un toc goyesc i sobretot la magnífica interpretació de Maria León, una actriu que fins ara havia fet algun paper en sèries de televisió, i que en el seu primer protagonista fa una magnífica interpretació.

El final, pot ser algú dirà que es melodramàtic, una bona part dels espectadors va acabar amb els ulls plens de llàgrimes, ¿però qui ha dit que no es pot anar al cine a plorar?

EDITORIAL

808

la veu de Benicarló
DES DEL 18
D'AGOST DE 1995

Falta de comunicació

La notícia que La Unitat de Respir, que porta l'Associació de Familiars d'Alzheimer Castelló a través d'un conveni amb el nostre ajuntament, pot tancar les seues portes és, sense dubte, una molt mala notícia.

Segons ha indicat la dita associació el fet que la Generalitat Valenciana els dega vora 450.000 euros és el motiu pel qual, sembla, pot veure's abocada a tancar els seus centres. Peraquesta raó la Unitat de Respir benicarlanda es veu també afectada en el seu funcionament al no cobrar el seus treballadors.

No és pot amagar més l'evidència que a la nostra administració autonòmica li estan creixent els problemes d'impagaments, un darrera de l'altre i sembla que no acabaran ací. Aara li ha tocat el rebre a esta associació que presta el servei per els malats d'Alzheimer a la nostra ciutat.

S'evidència que la mala gestió dels recursos públics acaba repercutint amb els usuaris de manera molt feaent i això, sense dubte, requereix una actuació clara tant de la ciutadania com de l'administració local.

Ara bé, el que no sembla massa clar és la manera de fer-ho, o d'enfocar-ho, per part de l'associació, almenys a nivell de Benicarló, si més no, si tenim en compte les paraules de la regidora de Benestar Social benicarlanda quan diu "i no tinc cap notícia del president de l'entitat, que no s'ha dirigit al consistori per a comunicar la situació". I és que l'AFA, si té signat un conveni de prestació d'un servei determinat amb el nostre ajuntament, és responsable davant el nostre ajuntament, d'eixe servei que presta. És per això que no s'entén, si aquesta situació ja portava temps, tal com s'indica des de l'associació, la raó per la qual no s'han ficat en contacte amb l'ajuntament i, a través d'ell, ta com diu la regidora Vallés, haver pressionat, "pèls conductes oficial", la Generalitat perquè pague el que deu.

Certament la crisi i la mala gestió s'estan encebant en tot allò que fa olor a servei públic.

CARXOFA I PANISSOLA

Carxofa: ben tendreta i gustoseta per als músics i coralistes més joves, que diumenge passat van demostrar que el futur musical de la nostra ciutat està més que assegurat... Simplement, magnífic concert de Santa Cecília. Enhorabona!

Panissola: si estàvem contents per la carxofa de dalt no podem més que estar trists, i empenyats, açò últim més, per la poca sensibilitat de la nostra administració autonòmica que no paga els seus deutes i, una associació com l'AFA, que és un suport indispensable per a malalts i familiars d'Alzheimer, es vora abocada a tancar les seues portes. Mentrestant tirem els diners amb esdeveniments superflus com la formula 1, l'avinguda papal, l'Open 500 de tennis, grans megaedificis... Simplement és vergonyós! Una panissola és poc, tot un cabàs!

EL CÒMIC

Per Xavi Burriel

"A les clavegueres podem trobar moltes coses..."

MANS UNIDES DE BENICARLÓ INFORMA

La XXI Marxa Ciclista de la Solidaritat que es tenia que celebrar el passat diumenge dia 6 de novembre i que es va aplaçar per culpa del mal temps, es celebrarà el proper diumenge 13 de novembre.

Recordem, concentració a la Plaça S.Bartomeu a les 12 h. Vos esperem!

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció:
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN ABDON I RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
21.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport

COL-LABORA: Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana

Col·laboradors: PERE BAUSA, JOAN HERAS, XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH, RAMON PARIS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA, JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER, J.M. SANABDON, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE I EL SAMARUC

Administració, subscripcions
© COPISTERIA GRÉVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÉVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escript. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

